

ת"פ 7908/02/17 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד עובדיה עודד חנון

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 7908-02-17 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן
נ' חנון

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן

המאשימה

נגד

עובדיה עודד חנון

הנאשם

גזר דין (ללא הרשעה)

כפי שיפורט להלן, החלטתי לבטל את הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן יחד עם עונש של"צ ללא הרשעה. להלן נימוקיי.

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית** - לפי סעיף 7(א) + 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973, בכך שביום 26/1/17 סמוך לשעה 09:56 במהלך חיפוש שנערך בביתו של הנאשם, נמצא כי החזיק סמים מסוגים שונים - קנבוס במשקל 24.63 גרם, חשיש במשקל 211.8 גרם וקוקאין במשקל 0.8897 גרם.
2. ביום 21/5/17 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע ונקבע כי יוגש לגביו תסקיר שרות המבחן שיבחן גם את שאלת ביטול הרשעתו. בנוסף הוסכם כי הטיעונים לעונש יהיו "פתוחים".

תסקיר שרות המבחן

3. על פי התסקיר מיום 14/11/17, הנאשם בן 32 סיים 11 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, אובחן כסובל מהפרעות קשב וריכוז, נטל כדורי ריטלין לאורך ילדותו, והדבר גרם לו לניתוק וריחוק מהילדים ומהמורים. משהפסיק את נטילת הכדורים גילה בעיות התנהגות ובכיתה יא' הושעה מבית הספר. הנאשם שיתף בקשיים בילדותו ובבעיות חברתיות.

הנאשם מסר כי כבר בגיל צעיר החל לעבוד בתחום המסעדות.

עמוד 1

הנאשם שירת שירות צבאי חלקי, הוגדר כעריק ושוחרר על בסיס אי התאמה, מבירור של שרות המבחן עלה כי הנאשם קיבל פטור רפואי בגין סעיפי ליקוי המצביעים על הפרעה אישית.

לאחר שחרורו מהצבא, עבד במשך שלוש שנים במפעל תנובה, ולאחר מכן במפעל "טרופיקל דגיל תעשיות בע"מ", בו הוא עובד עד היום.

מעבידו של הנאשם ציין כי הנאשם החל לעבוד במפעל בגיל צעיר וכי כיום הינו עובד חיוני האחראי על חמישה עובדים המפעילים קו ייצור.

שרות המבחן מסר כי במסגרת צו פיקוח מעצרים שולב הנאשם ביחידה למניעת התמכרויות בקריית שמונה. מגורמי הטיפול נמסר כי **הנאשם מגיע מזה שבעה חודשים לפגישות שבועיות באופן קבוע ומשתף פעולה, וכי מבדיקות שתן שהוא מבצע אחת לשבוע נמצא כי הן נקיות משרידי סם.**

התרשמות גורמי הטיפול הייתה כי הנאשם ללא מאפיינים אנטי סוציאליים וכי הוא בעל מאפייני אישיות בלתי בשלים. צוין כי הנאשם תיפקד באופן תקין ויציב במישורי חייו וכי הוא חווה קושי רגשי סביב מעצרו ובשל קטיעת רצף חייו. עוד התרשמו, כי מעצרו היווה עבורו גורם מרתיע, וכי הוא הבין שעליו לערוך שינוי באורחות חייו. עוד נמסר כי הנאשם ניתק קשריו עם חברים שהשפיעו עליו באופן שלילי בעבר.

נמסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי ובהתייחסו לעבירה - קיבל אחריות על ביצועה. שיתף כי החל להשתמש בסם מסוג גראס בגיל 16 בשל מצב נפשי ירוד, הפרעות קשב וריכוז, בדידות ועוד.

עוד מסר הנאשם כי לפני מעצרו הגביל את השימוש בסמים לשעות הלילה בלבד מתוך תחושת אחריות לעבודתו שדורשת ריכוז.

שרות המבחן התרשם מהנאשם כמי שמשתדל לתפקד באופן סביר.

באשר לגורמים המגבירים את הסיכון לביצוע עבירות על ידו, ציין שרות המבחן את קשייו של הנאשם בהסתגלות למסגרות ולקבוצות השווים בצעירותו בשל קשיים רגשיים והתנהגותיים שלא טופלו. צוין כי הנאשם תלוי רגשית בסביבתו אך עצמאי מבחינה תעסוקתית כבר מגיל צעיר. עוד צוין, הנאשם התקשה לבטא את צרכיו ומצוקותיו והוא עלול לבטאם בצורה שלילית. שרות המבחן סבר כי מעורבותו של הנאשם בפלילים היוותה ביטוי לחיפוש לא בשל אחר זהות ותפקיד חברתי משפחתי וכי השימוש בסמים היה דרך להתמודדות עם חוויות עבר שלא עובדו, חוסר בתחושת ביטחון עם דמויות משמעותיות וכדרך להתמודדות עם כאבים בעקבות הפרעת אישיות שלא בשליטתו.

יחד עם זאת כגורמי שיקום, ציין שרות המבחן את תפקודו החיובי של הנאשם במישור התעסוקתי, ואת השתלבותו מגיל צעיר במרחב סביב אנשים בעלי ידע ומקצוע. בנוסף הנאשם קיבל אחריות אישית על ביצוע העבירה, ביטא רצון ומוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי ולשנות את חייו וכן חש ביטחון בקשרו עם גורמי הטיפול.

מתוך האבחון עלה כי הנאשם הינו ללא מאפיינים אנטיסוציאליים ושרות המבחן התרשם כי **ללא המשך טיפול קיים סיכון להתנהגות מפרת חוק מצידו.**

שרות המבחן המליץ על העמדתו של הנאשם בצו מבחן במסגרתו ימשיך את ההליך הטיפולי ביחידה להתמכרויות בקריית שמונה ושרות המבחן יפקח עליו.

שרות המבחן המליץ לבטל את הרשעתו של הנאשם נוכח ההליך השיקומי המשמעותי שעבר ועודנו עובר וכן כי תעסוקתו תיפגע בהתאם למכתב ממעסיקו.

ראיות לעונש

4. מטעם הנאשם, העיד המעסיק, מר יובל נסטל

העד מסר כי הינו עובד במפעל "טרופיקל דגיל" וכי הוא בנם של אחד מבעלי החברה. מר נסטל מסר שהנאשם עובד במפעל 12 שנה וכי הינו עובד מסור ואמין, האחראי על צוות של חמישה עובדים. עוד סיפר כי המפעל הינו בבעלות פרטית של חמישה אנשים.

לשאלות ב"כ המאשימה ענה העד, כי אינו דורש מעובד להציג רישום פלילי, אלא הוא שואל עובדים לגבי עברם הפלילי ומתבסס על אמון בעובדים בעניין זה. לשאלת בית המשפט ענה העד כי אם יורשע הנאשם, אזי המשך העסקתו תלויה בהחלטתם של כלל בעלי העסק, וכי לאור החלטתם של הבעלים שלא להעסיק מורשעים בפלילים - רוב הסיכויים שהנאשם יפוטר אם יורשע.

משנשאל אם מובטח לנאשם המשך העסקה, אם הרשעתו תבוטל, אך יופיע לחובתו רישום פלילי (ללא הרשעה) בסמים - השיב כי "כשיגיעו לסיטואציה הזו יתמודדו איתה".

העד עמד על גרסתו, לפיה על אף שהנאשם מועסק במפעל 12 שנה והם מודעים לכך שהוא הודה בעבירת הסמים המיוחסת לו והמשיכו להעסיקו, רוב הסיכויים שאם יורשע הוא יפוטר.

העד מסר כי הוא מודע לכך שהנאשם יוצא במסגרת העבודה ליחידה לטיפול בהתמכרויות ונותן בדיקות שתן שהן נקיות וכן כי הוא נמצא תחת פיקוח שרות המבחן. עוד מסר כי הוא אישית היה אצל קצינת המבחן ומעודכן בפרטי ההליך.

בנוסף, הוגש מסמך מטעם המעסיק (נ/1)

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 19/11/17 טענו הצדדים לעונש.

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה התנגד להמלצת שרות המבחן בעניין ביטול ההרשעה, יחד עם זאת, לאור התסקיר החיובי, צוין כי המאשימה לא תעתור להטלת מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טען כי האינטרס הציבורי, במקרה חמור זה, מחייב הרשעה וכי המכתב מהמעביד הינו לקוני ולא ברור, וכי הוא אינו מסכים עם האמור בו.

ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו מאסר על תנאי, קנס, צו מבחן ופסילת רישיון נהיגה וחילוט כספים שנתפסו.

לאחר שהעיד מעסיקו של הנאשם, השלים ב"כ המאשימה וטען כי לא הוכח נזק קונקרטי לגבי פיטוריו של הנאשם בשל הרשעה.

6. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם התייחסה בהרחבה לנסיבותיו וקורות חייו של הנאשם (כמפורט לעיל בתסקיר שרות המבחן) וטענה כי הנאשם עשה שימוש בסמים באופן מזדמן ולצריכתו העצמית וכי אינו אדם מכור. ב"כ הנאשם טענה כי בכתב האישום לא נטען שנעשה שימוש בסם מעבר לשימוש העצמי אך מאחר ומדובר בכמות העולה על זו המוגדרת כשימוש עצמי בחוק אזי יוחסה עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ובכך יש כדי להקל עם הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי צפוי נזק ממשי מהרשעתו של הנאשם שכן הוא יפוטל מעבודתו וכן תפגע בהליך השיקומי אותו עובר מזה שמונה חודשים.

ב"כ הנאשם ביקשה להימנע מפסילת רישיונו של הנאשם שכן הוא צריך אותו על מנת להגיע לעבודתו וליחידה לטיפול בהתמכרויות. ובנוסף, להחזיר לו את הכספים שנתפסו שכן אלה כספים ממשכורתו שחסך לצורך נסיעתו לחו"ל. עוד הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה בעניין ביטול ההרשעה.

לאחר שהעיד מעסיקו של הנאשם, השלימה ב"כ הנאשם את טיעונה בכך שצפויים לנאשם פיטורים, אם לא תבוטל הרשעתו.

7. דברי הנאשם

הנאשם אמר כי עבודתו הנה הדבר החשוב בחייו.

הסביר כי בשנה האחרונה נקלע לחובות, לקח הלוואה על מנת לשלם לעו"ד ולאביו ומכר את רכבו, וכי הוא מתנייד ברכב שקיבל במתנה. הנאשם הביע חשש לגבי עתידו אם יפוטל, ופירט לגבי תפקידו ותנאי עבודתו, כאחראי על חמישה עובדים, וכמפעיל מלגזה. הנאשם הביע חשש מכך שיפוטל מהמפעל המצוי בבעלות פרטית, לנוכח קבלת החלטות על פי שיקולי הבעלים וכרצונם.

עוד מסר כי מזה 9 חודשים אינו משתמש בסמים, כי נתרם לטובה מהשיחות עם קצינת המבחן, ונהנה מהניקיון מסמים ומהשיקום.

הנאשם אמר כי העבודה והבית הם כל חייו וביקש להתחשב בו ולבטל את הרשעתו.

שאלת ההרשעה

8. הכלל בהליך הפלילי הוא כי נאשם בגיר, שהוכחה אשמתו - יורשע בדין.

הימנעות מהרשעה הינה חריג לכלל, שהנו מוצדק רק במקרים נדירים וחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, אשר יש לקבוע כי הוא ממשי וחריף, לבין היעדר חומרתה של העבירה, שניתן להימנע מהרשעת מבצעה, מבלי שהדבר יפגע באינטרס הציבורי ובערך המוגן.

פסק הדין המנחה לגבי הימנעות מהרשעה, הוא ע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל (21.08.97)**, שם נקבע כי הימנעות מהרשעה תהיה מוצדקת רק בהתקיים שני תנאים מצטברים:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.."

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נגד ויקטור שמש (02.09.96)**, נקבע כי ניתן להסתפק במבחן בלי הרשעה, רק במקרים מיוחדים ויוצאי דופן. הימנעות מהרשעה על ידי בית המשפט כאשר אין לכך צידוק ממשי מפרה את הכלל בדבר הרשעה ובכך פוגעים גם בעקרונות השוויון בפני החוק.

9. לאור האמור לעיל, ניתן לומר כי השאלה אם ניתן להימנע מהרשעת נאשם נענית תוך איזון הדדי בין שני שיקולים שמשקלם משפיע זה על זה - ככל שהעבירה חמורה יותר, נסיבותיה קשות, ופגיעתה בערכים ובמוסכמות החברתיות גבוהה יותר, אזי הימנעות מהרשעה של מבצעה תהיה פחות סבירה ומוצדקת, ותתאפשר, אם בכלל, רק מקום בו תוכח פגיעה ניכרת וקשה בעתידו של הנאשם.

10. חומרת העבירה ונסיבותיה - כאמור, הנאשם החזיק כמות לא מבוטלת של סמים מסוגים שונים ובכמויות שונות שלא לצריכתו העצמית.

מדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות לא גדולה, ולעומת זאת בכמות גדולה יחסית של סם מסוכן מסוג קנאביס וחשיש, המצטרפת יחדיו לכ- 235 גרם. יצויין כי החוק מגדיר חזקה לגבי כמות לצריכה עצמית של סמים אלה, כשמשקל הסם אינו עולה על 15 גרם, וכאן מדובר בכמות הגדולה פי 15 בקירוב, מאותה כמות שהוגדרה לצריכה עצמית.

החזקת כמות גדולה של הסמים הקנבואידיים, המוגדרים כ"סמים קלים" אם כי גם פגיעתם הרעה הוכרה בפסיקה, ונזקיהם הוכחו, לצד כמות קטנה של קוקאין, המסווג למשפחת הסמים הקשים - מעמידים את

המעשה ברמת חומרה לא מבוטלת.

יחד עם זאת, כתב האישום המתוקן נעדר נסיבות חמורות במיוחד שיש בהן להעיד על עיסוק מסחרי בסמים, או גידול סמים, וניתן לראות את העבירות ככאלה שבוצעו על רקע שימוש מאסיבי בסמים, כפי שפורט בתסקיר שרות המבחן.

11. עבירות בתחום הסמים פוגעות בערכים המוגנים של בריאות הציבור ובשלומו הפיזי והנפשי, כמו גם בהגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים.

בתי המשפט חזרו והדגישו את הצורך לעקור את נגע הסמים מהשורש. ייצור, הפצה, סחר וכן שימוש בסמים טומנים בחובם פוטנציאל לנזק עצום, לא רק למעורבים הישירים בביצוע העבירות אלא לחברה כולה - צרכן הסמים, משפחתו והנפגעים העקיפים מהפעילות העבריינית שנלווית פעמים רבות לעבירות הסמים.

בעקיפין, פוגעות עבירות הסמים גם בערכים מוגנים נוספים, שהנם שמירה על בטחון הציבור ועל רכוש הציבור, שכן קיים קשר מוכח בין צריכת סמים לסוגיהם לבין ביצוע עבירות רכוש, שנעברות על רקע הכורח למימון הסמים על ידי המכורים, ואף לבין עבירות נהיגה תחת השפעת סמים או התנהגויות אלימות, הפוגעות בביטחון הכללי בחברה.

חומרתי של עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית נלמדת גם מהעונש שקבע המחוקק בצידה - 20 שנות מאסר.

על הצורך הבהול להילחם בנגע הסמים, עמד בית המשפט העליון לא אחת בפסיקתו. ראו לעניין זה את הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפי כב' השופט עמית בע"פ 3172/13 **עלא סואעד נגד מדינת ישראל** (07.01.14):

"על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות... אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם... המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך גם בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו."

באשר לחומרת עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ראו את דברי בית המשפט העליון בע"פ 1345/08 **ארקדי איסטחרוב נגד מדינת ישראל** (18.05.09):

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין

כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתיהן עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪; לענין סחר ראו סעיף 19א לפקודת הסמים המסוכנים."

12. אני מוצאת כי רמת הפגיעה בערכים המוגנים הנה, במקרה זה, משמעותית - לאור כמות הסמים שאיננה קטנה, אשר הנאשם החזיק. ככלל, עבירות סמים בדרגת החומרה הנוכחית מחייבות הרשעה בדין. יחד עם זאת, עדיין אין זה המקרה לשלול בו מיניה וביה ביטול הרשעה, ונראה כי במקרים נדירים, אם תוכח פגיעה קונקרטיה ממשית, שתיגרם לנאשם בשל ההרשעה, ניתן לשקול את ביטולה, תוך העדפת האינטרס האישי על פני זה החברתי.

כפי שיובהר בהמשך - במקרה זה, שבו התלבטתי לא מעט, שוכנעתי לבסוף לבטל את הרשעת הנאשם, כדי להבטיח את המשך העסקתו. מצאתי, בסופו של דבר, כי ביטול ההרשעה, אף על פי שהוא חוטא במידה מסויימת מלבטא את חומרת העבירה, הנו מוצדק לאור הנסיבות האישיות וההשתלבות המוצלחת בשיקום.

13. אעבור לפיכך לשלב השני בבחינת שאלת ביטול הרשעה, שהנו בדיקה האם תיגרם פגיעה קונקרטיה בעתידו של הנאשם כתוצאה מהרשעתו.

בבוא בית המשפט לבחון את הנזק העלול להיגרם לנאשם, על הנאשם להתייחס לנזק מוחשי קונקרטי ולא לאפשרויות תיאורטיות לפיהן יגרם לנאשם נזק בעתיד. ראו לענין זה את הדברים שנאמרו ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל (03.01.13):

"לא מצאתי כל פגם בעמדתו של בית המשפט המחוזי, לפיה יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלול להיגרם למבקש, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד. קבלת גישתו זו של המבקש, תחייב את בית המשפט להידרש לתרחישים תיאורטיים, שאין לדעת אם יתמשו בעתיד, ולא ברור כלל עד כמה תהיה להרשעה בדין השפעה על התכונות של אותם תרחישים."

14. שוכנעתי כי הותרת הרשעתו של הנאשם על כנה עלולה לגרום לנאשם פגיעה קונקרטיה בעתידו.

כפי שכבר צויין, הנאשם עובד מזה 11 שנה במפעל פרטי - "טרופיקל דגיל", שם הוא ממלא תפקיד של מפעיל מכונה ואחראי על חמישה עובדים שעובדים תחתיו. הנאשם הביע שביעות רצון ממקום עבודתו וטען כי עבודתו היא הדבר הכי חשוב בחייו.

קורות חייו של הנאשם, כפי שפורטו בתסקיר, מעמידים את מקום העבודה כמקור מרכזי לשגרה פורייה וברוכה.

שרות המבחן רואה בהשתלבותו המוצלחת והיצרנית של הנאשם במקום עבודתו כגורם חיובי ומרכזי לשיקום.

במסגרת הליך המעצר המקביל, אשר נוהל אף הוא בפני, התרשמתי ממעורבות המעסיק, שהציע להשגיח על הנאשם, ותמך בבקשתו לאפשר לו לחזור ולעבוד.

התרשמתי מכנות עדותו של עד האופי, המעסיק הישיר מר נסטל, אשר הביע חששו שמא לא תהיה ברירה אלא לפטר את הנאשם, אם הרשעתו בעבירת הסמים תישאר על כנה.

העד אמנם לא מסר כי הפיטורין, אם אכן תירשם לחובתו של הנאשם הרשעה, הנם וודאיים, ובמקביל גם לא הבטיח שהנאשם לא יפוטר, אם ההרשעה תבוטל, אך מעדותו התקבלה תמונה אמינה, שהיה בה לשכנע שקיים חשש ממשי לאיבוד המשרה הטובה בשל ההרשעה דווקא בעבירת סמים.

מעדות העד, כמו גם מדברי הנאשם, התרשמתי שמדובר במפעל פרטי שמקבלי ההחלטות בו הנם חמשת הבעלים, וש אחד העקרונות בו הנו הימנעות מהעסקתם של מורשעים בפלילים.

שוכנעתי כי במפעל פרטי, עלולה ההרשעה להוביל להחלטה לפטר את הנאשם, בהתאם למדיניות הנוהגת, ועל אף היותו עובד תורם ומרכזי.

לצד התרשמות זו, שוכנעתי בחשיבות הרבה שיש להמשך העבודה במסגרת הנוכחית להמשך שיקומו של הנאשם, וכי אם יפוטר, אחרי שנות עבודה רבות, יינזק הנאשם נזק כבד.

הנאשם השקיע מאמץ רב לשכנע לבטל את הרשעתו, ושוכנעתי כי אלמלא היה חושש מפגיעת הרשעה בו ומפיטורין אפשריים, הרי שמן הסתם היה משלים עם ההרשעה, ונמנע מטיעונים לעניין זה.

לעניין ביטול הרשעה בשל שיקולי שיקום, מצאתי לנכון להפנות לעפ"ג (חיפה) 28110-10-15 **מדינת ישראל נגד עידן דוד (17.12.15)**, אליו הפנתה גם ב"כ הנאשם, בו בוטלה הרשעתו של המשיב בתיק שעניינו גידול 21 שתילי סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל של 3,600 גרם. ביטול ההרשעה באותו עניין נעשה על רקע חשש ממשי לפגיעה בתעסוקה בשל ההרשעה ובזכות הליך שיקומי מוצלח. עניין דוד, שהנו חריג לגבי עבירות סמים חמורות - מתאים גם לענייננו.

15. הנאשם רווק בן 32 נעדר הרשעות קודמות, הודה במיוחס לו וחסך מזמנו של בית המשפט, וקיבל אחריות על מעשיו.

הנאשם ביטא מוטיבציה ורצון לעבור הליך טיפולי ולשנות את אורחות חייו ומאז חודש מרץ 2017, במסגרת צו פיקוח מעצרים, שולב ביחידה להתמכרויות בקריית שמונה, הראה מחוייבות גבוהה, הגיע לכל המפגשים השבועיים, שיתף מעצמו ומעולמו הפנימי, בנוסף ביצע הנאשם אחת לשבוע בדיקות שתן שהצביעו על ניקיון מסמים.

ההתרשמות מהנאשם הייתה חיובית ושרות המבחן המליץ להימנע מהרשעתו.

במסגרת בדיקה משלימה, הסכים הנאשם, למרות שהתנגד לכך תחילה, לבצע עונש של"צ, ונבנתה עבורו תכנית

לשם כך.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר התלבטות הגעתי למסקנה כי יהיה ראוי והולם לבטל את הרשעתו של הנאשם על מנת לא לפגוע בעבודתו ובהליך השיקום המוצלח שהוא עובר.

16. יחד עם האמור לעיל - מצאתי קושי, בשל כמות הסמים הגדולה, ובכך שהימנעות מהרשעה כרוכה בביטולם של רכיבי ענישה ראויים ומתאימים שהנם קנס ופסילת רישיון נהיגה.

לפיכך, החלטתי לאזן את העונש החורג לקולא מרמת הענישה הראויה, ולצוות על חילוט כסף שנתפס בחקירה לטובת הקרן למלחמה בסמים.

בנוסף - הוריתי לשרות המבחן להכין תכנית בהיקף של 200 שעות, ובניגוד להוראה זו, הומלצה תכנית בהיקף של 100 שעות בלבד - היקף אשר מצאתיו מצומצם מדי לענייננו.

יצוין, כי בישיבה האחרונה, ביום 19/12/17, שבה התכנסו הצדדים להקראת גזר הדין, הצעתי לנאשם להירתם לתכנית של"צ, כדי שניתן יהיה באופן זה לכלול רכיב מעשי בעונש גם ללא הרשעה.

באותה ישיבה הביעו הנאשם ובאת כוחו התנגדות בלתי צפויה ובלתי הולמת בעיני, לגבי רכיב השל"צ שהוצע.

הנאשם השמיע עמדה שיש בה משום הקורבנות, כשטען כי ההליך הפלילי מזיק לו, וכן טען ששל"צ יפריע לשגרת חייו ולעבודתו.

הנאשם ובאת כוחו התנגדו להטלת של"צ, וחזרו על עמדתם כי יש לסיים את ההליך ללא הרשעה וללא רכיב של"צ.

בסופו של דבר, למרות גישה זו, שהיה בה משום נסיגה בקבלת האחריות, הנאשם, כאמור, נרתם לשל"צ, והונחה תכנית המאפשרת הטלת ענישה שיש בה משום איזון.

כאמור, על אף הצעתו של שרות המבחן להסתפק בשל"צ בהיקף של 100 שעות בלבד, המלצה שניתנה על אף הוראתי המפורשת לבחון אם הנאשם מתאים לתכנית של"צ בהיקף של 200 שעות, החלטתי כי חומרת העבירות וכלל הנסיבות מחייבות ענישה משמעותית יותר, שתבטא בהיקף רחב יותר של של"צ, כפי שמוטל בתיקים רבים אחרים שעניינם עבירות סמים משמעותיות.

17. **לאור כל האמור לעיל, החלטתי לבטל את הרשעתו של הנאשם ולגזור עליו עונש ללא הרשעה כדלקמן:**

א. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, במהלכם יעמוד הנאשם בפיקוח שרות המבחן ויבצע את כל אשר יוטל עליו.

בית המשפט מסביר לנאשם כי אם לא ימלא אחר צו זה או יעבור עבירה נוספת עלול הדבר להביא לשפיטתו מחדש בגין עבירה זו, וקיים סיכון להרשעה בדין ולהחמרה בעונש.

ב. צו של"צ **בהיקף של 200 שעות**, אשר יבוצעו במסגרת בית חב"ד, בתפקיד חלוקת מזון לנזקקים.

בית המשפט מסביר לנאשם את משמעות הצו, את מטרת השירות ואת פרטיו, ומזהירו שאם לא ימלא אחר הצו, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד' לחוק העונשין.

ג. חילוט כסף על סך 4,000 ₪, התפוס בידי המשטרה במסגרת תיק זה, לטובת הקרן שעל פי פקודת הסמים.

מוצגים סמים - להשמדה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א טבת תשע"ח, 08 ינואר 2018, במעמד הנוכחים.